

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg er sådan set tilfreds med hr. Hans Peter Baadsgaards svar, for jeg forstår svaret sådan, at Socialdemokratiet ikke har nogen som helst indvendinger imod, at den bekendtgørelse bliver sendt ud, og at det ikke er udtryk for, at man internt i regeringen ønsker at lægge bånd på ministeren, men at han faktisk godt kan sende bekendtgørelsen ud. Sådan forstår jeg hr. Hans Peter Baadsgaards svar, og jeg er for så vidt glad for, at det ikke er dér, problemet er.

Så til spørgsmålet om, hvorvidt kommunerne kan få lov til selv at gøre nogle ting: Ja, det er ganske rigtigt – og det gælder jo for alle folkeskolens fag, kan man sige – at man omsætter de bekendtgørelser, der bliver lavet for fagene, på lidt forskellige måder.

Men der er næppe nogen herinde, der ville acceptere, at man for andre fag sagde: Det er ikke nødvendigt at udsende en ny bekendtgørelse, som er lavet efter den nye folkeskolelov, men vi skal bare lade tiden gå, og så må vi jo se, hvad der sker. Det tror jeg ikke man ville acceptere, hvis det drejede sig om andre fag. Jeg kan forestille mig et ramaskrig fra visse ordførere i dette Ting, hvis det var tilfældet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Hans Peter Baadsgaard, om dette ikke kan betragtes som en uvenlig handling fra VKZ's side, en handling af en sådan karakter, at hr. Hans Peter Baadsgaard i virkeligheden må opfatte aftalen fra 1992 som opsagt.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg synes sådan set ikke, der er meget nyt at føje til det, jeg tidligere har svaret. Det er rigtigt, at der er nuancerede opfattelser i Socialdemokratiet. Jeg afviste forslagene på Socialdemokratiets vegne med henvisning til ministerens begrundelse, nemlig at vi nu afventer de undersøgelser, der er iværksat, også under respekt for den periode, der er en aftale om.

Det er da korrekt, at kommunerne har nogle frihedsrammer, men de er jo ikke videre end det, der er fastsat herindefra. Og jeg gjorde tydeligt opmærksom på, at hvis man overlod det til kommunerne, så tror jeg, at vi ville få forskelsbehandling fra kommune til kommune, og jeg synes ikke, det er acceptabelt, at vi herinde-

fra skulle lade den mulighed stå åben, i hvert fald ikke så længe vi har en aftale – det må jeg understrege. Så længe vi har en aftale, der løber, synes jeg, vi skal afvente.

Og det var også mine bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt bekendtgørelsen skulle sendes ud nu eller senere. Jeg henholdt mig til ministerens begrundelse for, at det er håndteret, som det er, og jeg har ikke noget nyt at tilføje på det område.

Jeg vil ikke vurdere – det synes jeg vi skal lade partierne selv vurdere – om de har respekt for den aftale, der er indgået; der kan i hvert fald ikke være tale om at vurdere det, før vi ser, om de foreliggende forslag bliver vedtaget. Hvis nogle partier melder, at de ikke står ved det, må vi jo konstatere, at så er der ikke noget forlig fra 1992; men det vil jeg lade være op til partierne selv.

Anders Mølgaard (V):

Som medforslagsstiller til beslutningsforslag nr. B 65 kan vi fra Venstres side naturligvis varmt tilslutte os opfordringen til regeringen om at fjerne forpligtelsen for kommunerne til at tilbyde modersmålsundervisning til fremmedsprogede børn, hvilket er udførligt begrundet i bemærkningerne til B 65. Det er på tide, at Folketinget giver kommunerne denne frihed.

Under Folketingets Uddannelsesudvalgs høring den 13. november dokumenterede talrige kommunale indlæg, at de bedst kan håndtere de lokale krav, og at statsligt formynderi på dette område er unødvendigt. Variationerne kommunerne imellem er meget betydelige; bl.a. er halvdelen af alle landets tosprogede børn – 18.000 ud af 36.000 – som bekendt koncentreret i kun 6 af landets 275 kommuner.

Vi har fra Venstres side i mange år argumenteret for, at kommunerne bliver frit stillet med hensyn til at tilbyde modersmålsundervisning, og dér findes også et betydeligt potentiale af ressourcer, som kunne tilføres en styrket undervisning i dansk; det er som bekendt 2.500 kr. pr. elev pr. år, i alt ca. 45 mio. kr. på landsbasis.

Det er også tankevækkende, at nogle indvandrersorganisationer nu ligefrem offentligt giver udtryk for, at det er en bjørnetjeneste, man gør de fremmedsprogede børn ved at tilbyde modersmålsundervisning, og at det var bedre at tilføre ressourcer til en forbedring af danskundervisningen. Selvfølgelig er det sådan, at hvis man stadig ønsker at fortsætte modersmålsundervisningen, kan man bare gøre det i fritiden